

**ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ ПІДХОДИ
ДО ВИКЛАДАННЯ ДЖАЗОВОГО СПІВУ:
КРОС-ЖАНРОВІ ВЗАЄМОДІЇ ТА СУЧАСНІ ТРЕНДИ**

Роменський Ю. М.

*старший викладач факультету мистецтва і дизайну
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Кравець Н. В.

*старший викладач факультету мистецтва і дизайну
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Джазовий спів – це одна з найскладніших форм вокального мистецтва, яка вимагає від виконавців високої майстерності, креативності та виразності. Традиційно, викладання джазового співу засноване на вивченні стилістичних особливостей цього жанру, таких як ритміка, гармонія, мелодика та імпровізація. Однак, сучасні викладачі та виконавці джазового вокалу все більше застосовують експериментальні підходи, включаючи крос-жанрові взаємодії та використання сучасних трендів, щоб розширити виконавські можливості майбутніх артистів-вокалістів.

Використання різних стильових контекстів в джазовому співі допомагає розширити розуміння здобувачів про різноманітність та унікальність джазової музики, а також розвиває їх креативність та виразність.

З поширенням соціальних медіа та цифрових технологій викладачі можуть використовувати різноманітні апаратні та програмні засоби для розвинення можливостей джазового вокалу. Наприклад, використання ефектів обробки звуку, семплів та інших засобів може допомогти здобувачам створювати нові ефекти звучання в естрадно-джазовому вокалі, а також, сприяє віртуальним виступам, співпраці з музикантами різних країн або створення власних музичних проєктів, дозволяє відкрити нові можливості у власному виконавстві та збільшити свою аудиторію.

Експериментальні підходи до викладання естрадно-джазового співу мають включати використання різноманітних педагогічних методів, таких як групова імпровізація, розбір музичних структур та аранжувань,

визнаних вокальних шкіл, творчі завдання та проекти, випрацювання власного репертуару та багато іншого. Ці підходи можуть допомогти здобувачам розширити свої музичні навички, стимулювати творчий процес, розвинути та вдосконалити власний унікальний стиль в естрадно-джазовому виконавстві та підготуватися до сучасної музичної сцени.

Одним з важливих елементів експериментального підходу є крос-жанрова взаємодія. Сучасна музика відкриває безмежні можливості для поєднання різних жанрів та стилів, отже, естрадно- джазовий спів не є винятком. Викладачі можуть пропонувати здобувачам експериментувати з елементами інших музичних жанрів, таких як ф'южн, фанк, латинська музика, електронна музика та інші. Це допоможе здобувачам розширити їх музичний світогляд, розвинути нові темброві кольори та виразність, а також створити свої унікальні музичні композиції та інтерпретації.

Одним з сучасних трендів у викладанні джазового співу є також підхід, що базується на індивідуальних потребах та інтересах вихованців. Викладачі можуть надавати можливість здобувачам вибирати власний репертуар, експериментувати з різними вокальними техніками, працювати над власними музичними проектами, що відповідають їхнім музичним та стилістичним вподобанням. Ці компоненти допоможуть здобувачам бути більш мотивованими, розкривати свій творчий потенціал.

Застосування сучасних аудіо та відео засобів, музичного софту, запису та аранжування музики можуть допомогти здобувачам вчитися ефективніше, отримувати зворотний зв'язок щодо свого виконання та прогресувати. Також, бажано використовувати онлайн ресурси, вебінари та віртуальні уроки, що розширюють доступ до якісної музичної освіти та сприяють глобальному співтовариству естрадних та джазових співаків.

Наведемо декілька прикладів експериментальних підходів до викладання джазового співу, що включають крос-жанрові взаємодії та імпровізацію:

1. Використання фанк/соул елементів в джазовому співі: здобувачі можуть експериментувати з ритмікою, фразуванням, голосовими прийомами та іншими засобами виразності, що характерні для фанк/соул музики.

2. Імпровізація на основі гармонії: Викладач може дати здобувачам можливість імпровізувати на основі гармонії джазової композиції, на основі акордової прогресії заданого стандарту. Здобувачі можуть експериментувати з різними мелодійними лініями, використовувати

різні гармонійні моделі, а також змінювати темп, динаміку та виразність свого виконання, додаючи власну точку зору до композиції.

3. Крос-жанрові аранжування: Викладач може надати здобувачам можливість створювати крос-жанрові аранжування джазових композицій, наприклад, перетворюючи заданий стандарт на ф'южн аранжування з елементами електронної музики. Здобувачі можуть експериментувати з використанням різних ритмів, стилів, інструментів та технік з інших жанрів музики.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-300-5-61>

ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ ЯК РЕСУРС РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ В РАНЬОМУ ДОРОСЛОМУ ВІЦІ

Сидоренко О. Б.

кандидат психологічних наук, доцент,

*доцент кафедри психосоматики та психологічної реабілітації
Український державний університет імені Михайла Драгоманова
м. Київ, Україна*

На сучасному етапі самотність є поширеною проблемою сучасного суспільства, пов'язана зі зниженням якості життя та психологічного благополуччя людей. Важко знайти явище у світі більш поширене ніж самотність: абсолютно кожна людина має досвід переживання цього спектру відчуттів, але є сенситивні періоди, коли рівень переживання особистістю даного почуття підвищується. Саме в ранньому дорослому віці це почуття серйозно усвідомлюється і переживається. Це пов'язано з інтенсивним розвитком особистісної рефлексії (спрямованість на свій внутрішній світ, аналіз свої своїх станів) та переходом на новий рівень самосвідомості, з потребою визначити свої ролі та позиції щодо власного розвитку та в основних сферах міжособистісних відносин, тобто із завданнями особистісного та соціального самовизначення.

Самотність представляє собою певний стан та відчуття людини, виникає в умовах реальної чи уявної ізоляції (комунікативної) від інших людей, під час розриву соціальних зв'язків індивіда із суспільством, відсутності для неї спілкування з боку значущих для неї людей. Відсутність чіткого уявлення про самого себе й свій майбутній життєвий шлях позбавляє людину можливості бути активним суб'єктом і соціально-політичного простору. Збільшення негативних соціальних та